

સંતભગવંત સાહેબજીની છે માહાભ્યસભર વાલી સદા...

શ્રી પોષીપૂર્ણિમા મહાપર્વ આશીર્દાન
૩ જાન્યુઆરી ૨૦૨૬, તપોભૂમિ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી.

ઈ.સ.૨૦૨૦ની પોષીપૂર્ણિમા આપણા બ્રહ્મજ્યોતિ મંદિરના શ્રી ઠાકોરજીની મૂર્તિઓની પ્રાણપ્રતિષ્ઠા થઈ, એ દિવસથી દર વર્ષે આ રીતે પાટોત્સવ પૂજનવિધિમાં એકત્ર થઈ, પૂજામાં આપણે સૌ ભક્તિ અદા કરીએ છીએ. ઘણા નવા ભક્તો આવ્યા છે એટલે વાત કરું છું. યોગીબાપાનું શતાબ્દીપર્વ ૧૯૯૨માં ઊજવ્યું તેનાં બે વરસ પહેલાં ૧૯૯૦માં બધાનો ભાવ હતો અને ખાસ કરીને અમારા ઈચ્છેન્ડના ભક્તોનો ભાવ હતો કે, બ્રહ્મજ્યોતિમાં મંદિર કરીએ. એટલે એમણે ફંડ ઊઘરાવ્યું ને અહીં આ ગ્રાઉન્ડમાં ખાતમુહૂર્ત પણ કર્યું. ૧૯૯૨માં યોગીબાપાનું શતાબ્દીપર્વ આવ્યું ત્યારે અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ ને અમને બધાને થયું કે, ધારી ગામે યોગીજી મહારાજ રૂપે આપણને અદ્ભુત ભેટ આપી છે અને યોગીજી મહારાજના કારણે જ આપણે બધા ઊજળા છીએ, સુખી છીએ. યોગીબાપા ૧૬ વર્ષે સાધુ થયા પછી ધારી ગામમાં ગયા નથી, તેઓએ ધારી ગામનું ઝાડવું પણ નહીં જોયેલું; બાપા એવા નિયમ-ધર્મ પાળતા. યોગીબાપા ના જાય એટલે ધારી ગામ તરફ કોઈનું ધ્યાન જ નહીં ગયેલું. ૧૯૭૧માં યોગીબાપાએ દેહ છોડ્યો ત્યાર પછી જ ઘણા બધા અને આપણે પણ ધારી જતા થયા.

અમે છપૈયા જતા ત્યારે જોયું કે, શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનના પ્રાગટ્યના પ્રસાદીના મંદિરમાં ગામનાં લોકો બહુ નથી આવતાં. અમને થયું કે, શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન આ છપૈયા ગામમાં પ્રગટ થયા, એમના પ્રાગટ્યસ્થાને દેશ-દેશાવરથી રેલવેમાં, બસમાં મુસાફરી કરી લોકો દર્શન કરવા આવે છે, અને ગામનાં લોકો ચાલીને મંદિરે આવી શકે તેમ છે તો પણ દર્શન કરવા નથી આવતાં. અમે ગામનાં પ્રસાદીનાં સ્થાનોનાં દર્શને ગયા ત્યારે ત્યાંના થોડા મુક્તોને પૂછ્યું કે, ‘મંદિરે કેમ આવતા નથી?’ તેઓનો જવાબ હતો કે, ‘ઘનશ્યામે અમને છોડી દીધા એટલે અમે ઘનશ્યામને છોડી દીધા.’ પણ શ્રી

ઘનશ્યામ કંઈ છપૈયામાં રહેવા માટે નહોતા પ્રગટ્યા, તેઓ તો અનંત જીવોનાં કલ્યાણ કરવા પ્રગટ થયા હતા; પણ છપૈયામાં કોઈએ એ તરફ ધ્યાન ના આપ્યું.

પછી તો અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ ને અમે બધા ફરી છપૈયા ગયા ત્યારે ભગવાને અમને સુઝાડ્યું ને પ્રેરણા કરી તો ત્યાંનાં લોકોને કપડાં આપ્યાં, આંખ તપાસના કેમ્પ કર્યા, ડેન્ટલ કેમ્પ કર્યા, મેડિકલ કેમ્પ કર્યા ને દવાઓ આપી. તેથી, ત્યાંના મંદિરના કોઠારી કહેતા કે, ‘તમે આ બધું કર્યું તેથી અમારા મંદિરમાં ભક્તો આવવાના વધી ગયા.’ છપૈયામાં આપણું અનુપમ મિશનનું યુવક મંડળ સ્થપાઈ ગયું છે ને એ યુવક મંડળના આગેવાન ભાનુપ્રસાદનાં માર્ગદર્શનમાં યુવાનો સરસ કામ કરે છે. કોઈ ભક્તો છપૈયા જાય ત્યારે આ યુવકો પ્રસાદીનાં સ્થાનોનાં દર્શન કરાવે છે, મંદિરમાં સેવાઓ કરે છે, સભા કરે છે. તેઓ પણ આજે અહીં આવ્યા છે.

એવી જ રીતે યોગીબાપા પણ ધારીથી સાધુ થવા નીકળી ગયા એટલે ધારી ગામવાળાને એવું ના થાય કે, યોગીજી મહારાજ ગામમાંથી નીકળી ગયા એટલે અમે યોગીજી મહારાજને છોડી દીધા. એટલે અમને થયું કે, આપણે ધારીમાં કંઈક પ્રવૃત્તિ કરીએ, પણ પહેલાં આપણે ગામમાં શું જરૂર છે એ પૂછીએ. એટલે ધારીમાં રહેતા ડૉ. જસાણીદાદાને પૂછ્યું. જસાણીદાદા કહે, ‘તમારી પાસે બજેટ કેટલું છે? પૈસા કેટલા છે? એ પ્રમાણે પ્રોજેક્ટ બતાવું કે શું કરવું છે.’ અમે કહ્યું, ‘જુઓ જસાણીદાદા, અમારા ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજનું નામ છે, અમારા ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજનું કામ છે અને અમારા ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજનું ગામ છે; એટલે, બજેટ નક્કી નથી; પરંતુ જે કરવું હશે તે ભગવાનની કૃપા ને યોગીબાપાના આશીર્વાદથી થશે, ઈન્ફિનિટી બજેટ! તમે બજેટની ચિંતા ના કરતા. યોગીજી મહારાજ અમારા માટે સાક્ષાત્ પ્રભુનું સ્વરૂપ હતા. અમે તો એમના આધારે ને એમના આશરે જીવીએ છીએ, એમને રાખીને

જીવવાનો પ્રયત્ન કરીએ છીએ એટલે બજેટનું એવું કશું વિચારતા નથી. એટલે તમે કામ કહો.’ એટલે પછી એમણે કોલેજનું કામ સોંપ્યું કે, આજુ-બાજુના ૪૦ કિ.મી.ના વિસ્તારમાં કોલેજ નથી, તેથી છોકરીઓ ઉચ્ચ અભ્યાસ માટે ભણતી નથી; તો, તમે કોલેજ કરો. એટલે અમે કોલેજ કરવાનું નક્કી કર્યું.

અનુપમ મિશનની ત્યારે શરૂઆત જ હતી. અને તમને સાચું કહું તો ફંડ પણ નહોતું. પણ અશ્વિનભાઈ-શાંતિભાઈને ઈષ્ટદેવ અને ગુરુદેવ યોગીજી મહારાજ પર એટલો બધો વિશ્વાસ કે, નક્કી કર્યું છે તો પ્રભુ કરાવશે જ ! તો કોલેજ કરવી જ છે એમ નક્કી કરી મંડી પડ્યા. ત્યારે ઈંગ્લેન્ડથી મંદિર માટેનું ફંડ આવ્યું હતું એટલે ઈંગ્લેન્ડના ભક્તોને પ્રાર્થના કરી કે, અમે બ્રહ્મજ્યોતિ પર મંદિર તો કરીશું, પણ આવું શિખરબદ્ધ નહીં. પછી આપણા ઍન્જિનિયરો જાતે જ મંડી પડ્યાને ઓછામાં ઓછા ખર્ચે નાનું ‘પારમિતા’ મંદિર બાંધ્યું ને તેમાં મૂર્તિઓની પ્રતિષ્ઠા થઈ ગઈ. ને બીજા બધા પૈસાથી ‘યોગીજી મહારાજ મહાવિદ્યાલય મહિલા આર્ટ્સ એન્ડ કૉમર્સ કોલેજ’ તૈયાર કરી દીધી. અમને ‘પારમિતા’ મંદિરના શ્રી ઠાકોરજી ફાવી ગયા હતા, તેમનાં દર્શન કરતા હતા, મજા આવતી હતી. બધાને એમની સાથે સુવાણ પણ થઈ ગઈ હતી.

એટલામાં ૨૦૧૭માં પરદેશથી આવેલા બધા ભક્તોને લઈને અમે છપૈયા દર્શન ગયા હતા. છપૈયા શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાનના પ્રાગટ્યસ્થાને ઘનશ્યામ મહારાજની મૂર્તિ સમક્ષ સવારની આરતી કરી અમે બધા નીચે ઊતર્યા. નીચે ઊતર્યા એટલે ડૉ. જિતુભાઈ, બિમલભાઈ શેઠ, બારીન્દ્રભાઈ, ગોવિંદકાકા, શંકરકાકા, સતીશભાઈ, જગતભાઈ, વિજયકુમાર-આ બધા મને કહે કે, ‘અમારે ઉપર ઘનશ્યામ મહારાજની મૂર્તિ આગળ એક સંકલ્પ કરવો છે.’ એટલે પછી અમે પાછા ઉપર ગયા. ઘનશ્યામ મહારાજની મૂર્તિ આગળ ઊભા રહ્યા ને કહ્યું, ‘બોલો ? શો સંકલ્પ છે તમારો ?’ ત્યારે કહે, ‘વેમારમાં મંદિર થયું, અમદાવાદમાં મંદિર થયું, મુંબઈમાં શિખરબદ્ધ મંદિર થયું, પણ બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી જે આપણું હેડક્વાર્ટર છે છતાં ત્યાં શિખરબદ્ધ મંદિર નથી ત્યાં આપણે શિખરબદ્ધ મંદિર કરવું છે.’ મેં કહ્યું, ‘જુઓ, ‘પારમિતા’ મંદિર અમને માફક આવી ગયું છે અને અમને સંતોને પણ શ્રી ઠાકોરજી જોડે બરોબર મેળ પડી ગયો છે એટલે અમને વાંધો નથી.’ ત્યારે કહે, ‘અમારી ઈચ્છા છે કે તમે મંદિર કરો, અમે સાથ આપીશું.’ મને થયું કે, છપૈયા ધામ છે,

સ્વામિનારાયણ ભગવાનનું જન્મસ્થાન છે અને આટલા ભાવથી આ ભક્તો જ્યારે પ્રભુની પ્રેરણાથી સંકલ્પ કરાવતા હોય અને આપણે ના પાડીએ તો ભગવાન રાજ ના થાય; એટલે મેં કહ્યું, ‘ચાલો, મંદિર કરીશું.’ ને પછી ત્યાં અમે બધાએ શિખરબદ્ધ મંદિર કરવા માટેની ધૂન કરી.

પછી પાછા અહીં આવ્યા. ખાતમુહૂર્ત કર્યું. તે પછી બે મહિના થયા પણ અહીંયાં કશું હાલ નહીં-કશી મૂવમેન્ટ ના થાય. એટલે પછી અમારી ઍન્જિનિયરિંગ ટીમ ને ફાઈનાન્સ ટીમ ને પૂછ્યું કે, ‘અહીં ખાતમુહૂર્ત તો બહુ ધામધૂમથી કરાયું છે અને હવે કશું કામકેમ નથી ચાલતું ?’ ત્યારે કહે, ‘અમારે તમને મળવું છે.’ એટલે પછી તેમને પૂજામાં મળવા માટે બોલાવ્યા. સંદીપ, રાજુ, રમેશ આ ને ત્રણ-ચાર અમારા વ્રતધારી વડીલ સંતો આવ્યા. મેં પૂછ્યું, ‘શું કારણ છે ?’ ત્યારે કહે, ‘આપણું વેમાર મંદિર છે કેટલું સરસ મંદિર છે ! હોલ સરસ છે, મૂર્તિઓ સરસ છે, મંદિર પણ ફાઈન લાગે છે ! આપણું આ પથ્થરનું મંદિર ત્રીસથી ચાલીસ ચાલીસ કરોડનું થશે અને આવું વેમાર કે અમદાવાદ જેવું મંદિર જો કરીશું તો પાંચ-સાત કરોડમાં થઈ જશે એટલે હરિભક્તોને ભીડો પણ ઓછો પડશે અને કન્સ્ટ્રક્શન ધાર્યા કરતાં વહેલું થઈ જશે. એટલે અમારી ઈચ્છા છે કે, આવું વેમાર ને અમદાવાદ જેવું મંદિર કરીએ.’ મેં કહ્યું, ‘આપણા હરિભક્તોને લોડ ઓછો પડે તે વાત સાંભળીને મને ખૂબ જ આનંદ થયો છે. અને તમે સંતો બોલ્યા છો, સંતોમાંથી આવ્યું છે, એટલે મારે વિચાર કરવો પડે. એટલે એક કામ કરીએ, અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ ને અમે ત્રણજણા ભેગા થઈને તમારા સૂચન પર વિચાર કરીને પછી નિર્ણય કરીને તમને જણાવીએ.’ પછી અમે ત્રણેય ભેગા થયા. એમાં અશ્વિનભાઈનું સૂચન આવ્યું કે, ‘આપણે ૧૫ દિવસ ધૂન કર્યા પછી નિર્ણય લઈએ.’ એટલે પછી અમે ‘ઉપાસના’માં બધા સંતોએ ૧૫ દિવસ વારાફરતી સવારે ૭થી સાંજે ૭ સુધી-૧૨ કલાકની ધૂન કરી. પછી અમે મીટિંગ કરી.

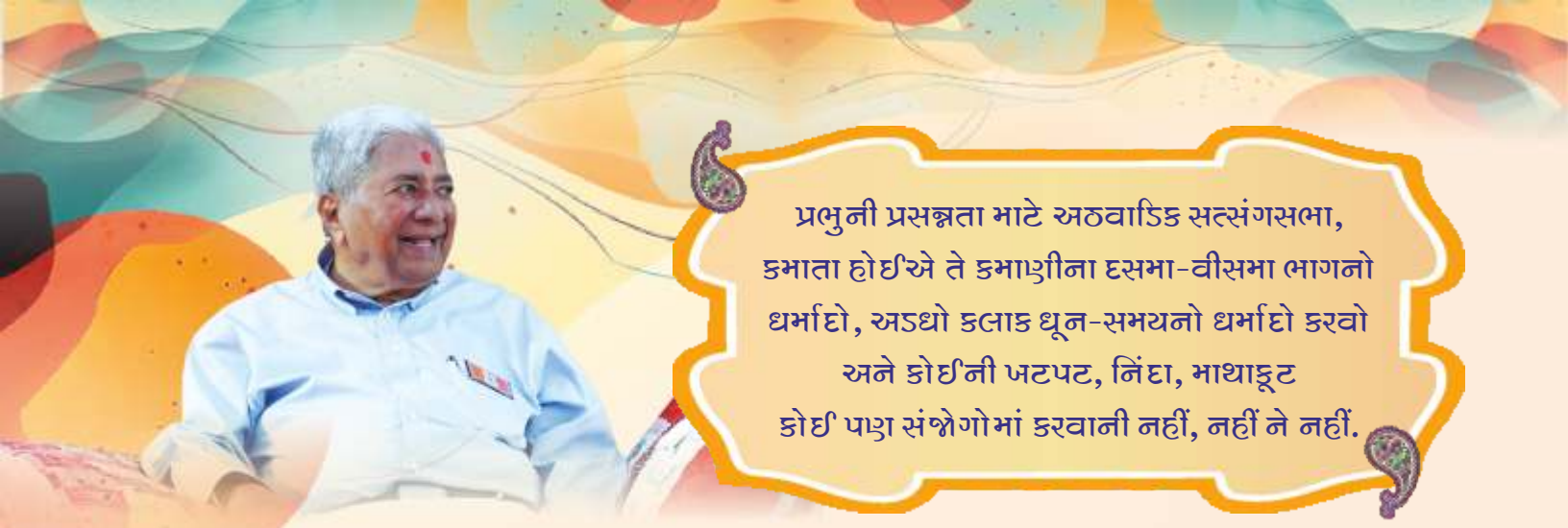
અમારી ઍક્ઝિક્યુટિવ કમિટી સાથે વાત કરી કે, ‘અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈને તમારી કમિટીની મીટિંગમાં બોલાવો અને તમે બધા દૈનિકોણથી ચર્ચા કરો. સમયની રીતે, પૈસાની રીતે અને બીજી જે કંઈ જરૂરિયાત હોય એ બધાંની અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ આગળ ચર્ચાઓ કરો અને પછી અશ્વિનભાઈ જે નિર્ણય આપે તે ફાઈનલ કરજો.’ એટલે અશ્વિનભાઈ,

યોગીજી મહારાજ

અમારા માટે સાક્ષાત્ પ્રભુનું સ્વરૂપ હતા.

અમે તો એમના આધારે ને
એમના આશરે જીવીએ છીએ.

પ્રભુની પ્રસન્નતા માટે અઠવાડિક સત્સંગસભા,
કમાતા હોઈએ તે કમાણીના દસમા-વીસમા ભાગનો
ધર્માદો, અડધો કલાક ધૂન-સમયનો ધર્માદો કરવો
અને કોઈની ખટપટ, નિંદા, માથાઠૂટ
કોઈ પણ સંજોગોમાં કરવાની નહીં, નહીં ને નહીં.

શાંતિભાઈનાં સાંનિધ્યમાં ‘સમન્વય’માં મીટિંગ કરી. મીટિંગમાં બે કલાક દરેક દૃષ્ટિકોણથી ચર્ચાઓ કરી. પછી દિલીપભાઈએ અશ્વિનભાઈને પૂછ્યું, ‘હવે આપ શું કહો છો ?’ એમણે કહ્યું, ‘જુઓ ભાઈ, મંદિરનો આખો પ્રોજેક્ટ શાંતિભાઈનાં માર્ગદર્શનમાં ચાલે છે, એટલે શાંતિભાઈ જે નિર્ણય કરે એને આપણે અનુસરીએ.’ એટલે પછી શાંતિભાઈએ બે મિનિટ ધ્યાન કરી, પ્રાર્થના-ધૂન કરીને કહ્યું, ‘બધી ચર્ચા સાંભળી, પણ મહારાજની ઈચ્છા છે કે, પથ્થરનું શિખરબદ્ધ મંદિર કરો !’ આ નિર્ણય કર્યા પછી મીટિંગ પૂરી કરી દીધી.

મંદિરના પ્લાન થયા, ટેન્ડર મંગાવ્યાં, એમાં એક ટેન્ડર પસંદ કર્યું. ત્યારે અશ્વિનભાઈ ઈંગ્લેન્ડ-અમેરિકાના પ્રવાસે હતા. ૨૦૧૮માં કોન્ટ્રાક્ટ આપી દેવાનો હતો. અશ્વિનભાઈ નહોતા એટલે મારી પાસે ટેન્ડરનો આખો મોટો બંચ આવ્યો. એના માટે શાંતિભાઈની ઓફિસમાં મીટિંગ રાખી હતી. મને થયું કે, હું અડધો કલાક વહેલો જાઉં અને રાજુભાઈને મળ્યું. રાજુભાઈ અશ્વિનભાઈ સાથે બધી નાણાંકીય વ્યવસ્થા સંભાળે છે એટલે મને થયું, પૂછું તો ખરો કે, ફંડ કેટલું છે ? ‘સમન્વય’માં દાદરો ચઢીને હું રાજુભાઈની ઓફિસમાં ગયો ને મેં કહ્યું, ‘આજે પેલું જે ટેન્ડર પાસ કર્યું છે તે કોન્ટ્રાક્ટર આવવાના છે, એમની સાથે બેસીને આપણે કોન્ટ્રાક્ટ ફાઈનલ કરવાનો છે એ માટે આ કાગળો આવ્યા છે.’ મને કહે, ‘બે દિવસથી મારી પાસે કાગળો આવી ગયા છે, મેં તેનો અભ્યાસ કર્યો છે.’ એટલે મેં એને પૂછ્યું કે, ‘તું શું કહે છે ?’ એટલું મેં પૂછ્યું ત્યાં તો એ પોક મૂકીને ઘ્રૂસકે ઘ્રૂસકે રડી પડ્યો ! મને થયું કે આ શું થઈ ગયું ? એટલે મેં ઊભા થઈ એના માથે હાથ ફેરવ્યો, ઘબ્બો માર્યો અને સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... ધૂન કરી. કારણ કે, એ ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટ છે અને ફાઈનાન્સનું મારું કામ નહીં તેથી મારાથી એને કોઈ લોજિકથી કશું સમજાવાય નહીં. મને રાજુ કહે, ‘આટલો મોટો કોન્ટ્રાક્ટ અનુપમ મિશને કોઈ દિવસ કર્યો નથી. પૈસા છે નહીં, તો પૈસા ક્યાંથી આવશે ? બધા કહે છે કે આપીશું, પણ ટાઈમસર પૈસા આવશે નહીં. કોન્ટ્રાક્ટર બિલ મૂકશે ત્યારે પૈસા હશે નહીં, બિલ લંબાઈ જશે. પાંચ વર્ષે કે કોણ જાણે ક્યારે મંદિર પૂરું થશે ? મારું તો મગજ જ કામ નથી કરતું.’ તમે જુઓ તો, રાજુભાઈએ લાગણીસભર ભાવમાં આવીને આવું કહ્યું. જે સાચું હતું તેથી મારે તો જવાબ આપવાનો હતો જ નહીં, કેમ કે એ અમારો

જવાબદાર ને હોશિયાર સાધુ, એટલે મેં પાંચ મિનિટ સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... ધૂન કરી અને સાંત્વના આપી. પછી ત્યાંથી ઊભો થઈ નીચે મીટિંગ હતી એટલે દાદરાની રેલિંગ પકડીને બે મિનિટ ઊભો રહ્યો. મનમાં વિચાર્યું કે, મહારાજ શું કરું ? રાજુની વાત સાચી છે. અમારી કેપેસિટી નથી એટલે પેલા કોન્ટ્રાક્ટરને ના કહી દઉં કે અમારે મંદિર નથી કરવું. અને હવે ફાઈનલ નિર્ણય કરવો જ પડે એ ઘડી આવી ગઈ હતી એટલે આંખ બંધ કરી યોગીબાપા અને મહારાજને પ્રાર્થના કરી. એટલે મને ગુરુદેવ યોગીબાપા ને મહારાજે પ્રેરણા કરી કે, શું રાજાનો છોકરો મૂળો ખાવા માટે રડતો હોય ? અને તેને રાજા રડવા પણ દે ?

ગુણાતીતાનંદ સ્વામીજીએ વાત કરી છે કે, રાજાનો દીકરો મૂળો ખાવા રડે, પણ એને ખબર નથી કે મારો બાપ કોણ છે ? ચક્રવર્તી રાજાનો દીકરો જો એમ કહે કે, મૂળો જોઈએ છે તો ગાડાં ભરીને મૂળા આવી જાય. રાજાનો છોકરો જો રડે તો એનો બાપ સહન ના કરે. પૈસાદારનો દીકરો જે માગે તે તેને ફટાફટ મળે, બાપને એમ થાય કે મારા દીકરાને રડાવવો નથી, તેને જે જોઈએ તે આપવું છે. તો આ રાજુભાઈ જેવા સાધુઓ તો ભગવાનના સાચા દીકરા થયા. એમણે આખી જિંદગી ભગવાનને અર્થ સમર્પિત કરી છે, ભગવાનના માટે જ એમની જિંદગી છે તો એવા ભગવાનના દીકરાઓને ભગવાન રડવા દે ? મને થયું કે હવે મંદિર ચોક્કસ પૂરું થશે. ભગવાનનો સાધુ રડ્યો છે તો હવે પૈસાની તકલીફ જ નહીં પડે. નીચે જઈ કોન્ટ્રાક્ટરને કહ્યું, ‘જુઓ, તમને કોન્ટ્રાક્ટ આપવો છે અને એટલો વિશ્વાસ તમને આપીએ છીએ કે, ટાઈમે પૈસા મળી જશે. કારણ કે, અમને અમારા ભગવાન ઉપર એટલી શ્રદ્ધા છે. અમારા એન્જિનિયરો સાથે તમે ટેકનિકલી વાત કરીને કામ ચાલુ કરી દો.’

કિરણભાઈ ત્રિવેદી કોન્ટ્રાક્ટર પણ સારા-આપણા દ્વિજેનભાઈના મિત્ર બહુ ખાનદાની માણસ હતા. તેમણે કામ ચાલુ કરી દીધું. ત્યાર પછી ખૂબ વરસાદ પડ્યો, ખાણોમાં ખૂબ પાણી ભરાઈ ગયું તેથી પથ્થર આવવામાં મોડું થયું, એટલે મંદિરનું કામકાજ થોડું ધીમું ચાલ્યું. એટલે કોન્ટ્રાક્ટરે ૨૦૧૯ની દિવાળી પછી ઓક્ટોબર-નવેમ્બરમાં અમારી સાથે મીટિંગ કરીને કહ્યું, ‘તમે આ પોષીપૂનમનો દિવસ મૂર્તિ પ્રાણપ્રતિષ્ઠા માટે નક્કી કરો છો, પણ ત્રણ-ચાર મહિના વરસાદના લીધે મોડું થયું છે એટલે કામ પૂરું થાય પછી મૂર્તિઓની

પ્રાણપ્રતિષ્ઠા જૂન મહિના પછી રાખો.’ ત્યારે અમે અને અશ્વિનભાઈએ કહ્યું, ‘જુઓ કિરણભાઈ, ૧૦ જાન્યુઆરી ૨૦૨૦, પોષીપૂનમ-જે તારીખ નક્કી કરી છે એ મૂર્તિપ્રતિષ્ઠાનો દિવસ બદલાશે નહીં. તમે છાપરું કરી આપશો તો તેમાં પ્રતિષ્ઠા કરીશું અને પ્રતિષ્ઠા પછી મંદિરનું જે બાંધવાનું બાકી હોય એ બાંધવાનું કામ ચાલુ રાખજો, પણ પ્રતિષ્ઠાનો દિવસ બદલાશે નહીં.’ કિરણભાઈ સમજી ગયા ને પછી કશું બોલ્યા નહીં. પણ તેઓએ ખરેખર ખૂબ જ મહેનત કરી તેઓનો બધો ફોર્સ મંદિરના કામમાં લગાડી મોટા ભાગનું મંદિરનું કામ પૂરું કરી આપ્યું. તો ૧૦ જાન્યુઆરી ૨૦૨૦માં આપણે પ્રભુકૃપાથી પ્રાણપ્રતિષ્ઠા કરી શક્યા. અને એ જ જાન્યુઆરીના અંતમાં કોરોનાની મહામારી ચાલુ થઈ અને બધું લોકડાઉન થઈ ગયું. જો આપણે ત્યારે પ્રતિષ્ઠા ના કરી હોત તો ત્રણ વરસ લંબાઈ જાત, તમે વિચાર કરો ! તો આ સંતો જે બોલે એને જે અનુસરે તે ભાગ્યશાળી થઈ જાય. તો કિરણભાઈએ પ્રતિષ્ઠા થાય એવું કરી આપ્યું તો લાભ ખાટી ગયા, કેટલા બધા ભાગ્યશાળી !

આવા સંતોની પ્રાર્થનાથી અને ભક્તોના ભાવભર્યા સહકારથી આ મંદિરની પ્રતિષ્ઠા ૧૦-૧-૨૦૨૦ના રોજ થઈ. શ્રી ઠાકોરજીના બેઠા પછી કોરોના મહામારી થઈ. કોરોના કાળમાં જેટલી કથા-વાર્તાઓ થઈ, જેટલાં ભજન-ભક્તિ થયાં એટલી આખી જિંદગીમાં કોઈએ નહીં કર્યા હોય ! કોરોનાકાળમાં સુંદર સત્સંગ થયો અને ભક્તો મહિમાથી એટલા ભર્યા ભર્યા બની ગયા કે તમે જુઓ તો શ્રી ઠાકોરજીની કૃપાથી અત્યારે એકદમ લીલુંછમ છે ! આપણા બધા ઉપર ભગવાન બહુ રાજ છે. તો આ દિવ્ય પ્રભુ આપણને પ્રાપ્ત થયા, એવા સંતો પ્રાપ્ત થયા અને ભક્તો ભલે દેશ-પરદેશમાં રહે છે પણ સતત એમની દૃષ્ટિ અત્યારે અહીં છે. બધાની એક જ દૃષ્ટિ છે-ભગવાનને રાજ કરવા છે ! કોરોનાકાળથી આખો યુગ બદલાયો. ઘણું બધું ઉથલપાથલ થયું, પણ આધ્યાત્મિકતા તરફ બધાં બહુ વળી રહ્યાં છે. આપણે બધાં ભગવાનની કૃપાથી ભગવાન તરફ ચાલી રહ્યાં છીએ અને આપણી યાત્રા આનંદદાયક, સુખદાયક ને ખૂબ ભક્તિમય બની રહે એ માટે આવા સમૈયા-ઉત્સવમાં આપણે હાજરી આપીએ છીએ.

એક વાત કહું, ભગવાન કહે, ‘હું મળ્યો તો તમે નિશ્ચિંત રહો.’ તો કલ્યાણ તો થઈ ગયું, પણ છતી દેહે ભગવાનના ધામનું સુખ ભોગવવું છે એટલે આપણે એમને રાજ રાખવા છે. એમની અંતરની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરીશું તો સુખિયાં

સુખિયાં થઈને વિશેષ સુખિયાં થઈ જઈશું. પ્રભુની પ્રસન્નતા માટે અઠવાડિક સત્સંગસભા, કમાતા હોઈએ તે કમાણીના દસમા-વીસમા ભાગનો ધર્મદો, અડધો કલાક ધૂન-સમયનો ધર્મદો કરવો અને કોઈની ખટપટ, નિંદા, માથાકૂટ કોઈ પણ સંજોગોમાં કરવાની નહીં, નહીં ને નહીં. યોગીબાપા કહે, નો એન્ટ્રી ! એના રસ્તા જ બંધ-અમે આવું કરીશું જ નહીં. ભગવાનના ભક્તોની સેવા મળે તે પ્રભુના ભાવથી કરીશું તો ભગવાનની અંતરની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થતાં હઠ, માન, ઈર્ષ્યાના ભાવોથી ઉપર ઊઠી, કામ-ક્રોધાદિક દોષ રહિત આપણને બનાવશે. ને ગુણાતીતભાવને પમાડવાનો મહારાજનો જે સંકલ્પ છે એનો આ સમૈયો છે.

આજે પોષીપૂનમે શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાને ગુણાતીતને દીક્ષા આપી. ગુણાતીતાનંદ સ્વામીજીનું નામ મૂળજી શર્મા હતું, પણ ડભાણમાં આજે દીક્ષિત કરીને નિર્ગુણાનંદ સ્વામી રૂપે આપણને ભેટ આપ્યા. તેઓની અવસ્થા ગુણાતીત હતી એટલે આખા સમાજમાં તેઓ ગુણાતીતાનંદ સ્વામી તરીકે પ્રચલિત થયા. એવા ગુણાતીતભાવને પામવાનો આપણા માટે શ્રેષ્ઠમાં શ્રેષ્ઠ માર્ગ ગુણાતીતાનંદ સ્વામીએ એમના જીવન દ્વારા આપણને બતાવ્યો. અને એ માર્ગે ભગતજી મહારાજ, જાગા સ્વામી, કૃષ્ણજી અદા પામી ગયા. શાસ્ત્રીજી મહારાજ-યોગીજી મહારાજે શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમની ઉપાસના દ્વારા આપણા માટે એ માર્ગ સહેલો, આનંદદાયક અને સુખદાયક બનાવી દીધો. અને કાકાજી, પપ્પાજી, હરિપ્રસાદ સ્વામીજી, પ્રમુખ સ્વામીજી, મહંત સ્વામીજી અને આપણને અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ, રતિભાઈ, સનંદભાઈ, દિનકરભાઈ, ગુરુજી જેવા સંતોની ભેટ આપી છે ; એમનાં સાંનિધ્યમાં રહીને આપણને ખરેખર સુખ સુખ ને સુખ જ છે. અમહિમા, ભાવફેર, માથાકૂટ, ખટપટ, દેખાદેખી, હુંસાતુંસી કરશો તો જ દુઃખ છે બાકી દુઃખ છે નહીં. તો આજે પ્રાર્થના કરીએ, ‘હે પ્રભુ ! અમારાં સૌનું એક જ ધ્યેય છે-આપની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવી છે. ગુરુ અને પ્રભુને રાજ કરવા એ અમારાં જીવનનું ધ્યેય છે અને એ કરવા માટે આ જે મુદ્દાઓ કહ્યા એનું અનુસરણ કરીએ, પ્રભુપ્રસન્નતાનું પાત્ર બનીએ એવી પ્રાર્થના !’

સહજાનંદ સ્વામી મહારાજની જય !

(પોષીપૂર્ણિમા મહાપર્વે બ્રહ્મજ્યોતિ, મોગરી મંદિરજીના છઠ્ઠા પાટોત્સવે આશીર્વાદનું)

ભગવાનના ભક્તોની સેવા મળે તે
પ્રભુના ભાવથી કરીશું તો
ભગવાનની અંતરની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થતાં
હઠ, માન, ઈર્ષ્યાના ભાવોથી ઉપર ઊઠી,
કામ-ક્રોધાદિક દોષ રહિત આપણને બનાવશે.

અક્ષરરૂપ થાય તો જ
પુરુષોત્તમની સેવાનો અધિકાર પ્રાપ્ત થાય.
ગુણાતીતભાવને પામે તો જ
ચોવીસ કલાક ને બારેય મહિના
અક્ષરધામનાં સુખ, શાંતિ ને આનંદ મળે.

આજનો મહામંગલકારી પર્વ ગુણાતીત દીક્ષાદિન ! અમે સૌ વ્રતધારી સંતોનો વ્રતધારણ દિન ! અને બ્રહ્મજ્યોતિ પરિસરના મંદિરજમાં બિરાજમાન શ્રી ઠાકોરજી મહારાજનો છઠ્ઠો પાટોત્સવ ! વિશેષ આનંદ એનો છે કે, આજે શાસ્ત્રીજી મહારાજ-યોગીજી મહારાજે શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાની જે આલેલેક જગાડી અને એ કાર્યને પ્રમુખ સ્વામીજી, મહંત સ્વામીજી, હરિપ્રસાદ સ્વામીજી, કાકાજી, પપ્પાજીએ વેગવંતું કરવા આપણને સૌને એમાં જોડ્યા; એ કાર્યમાં અત્યારે નવયુવાન સંતો જોડાઈ રહ્યા છે એ દર્શનનો આપણને અનેરો લહાવો મળ્યો એનો આનંદ છે !

તમે જુઓ, અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ, રતિભાઈ, સનંદભાઈ ને સદ્ગુરુ સંતો, એ કાકાજી, પપ્પાજી, સોનાબા, યોગીજી મહારાજ, શાસ્ત્રીજી મહારાજે આપેલી ભેટ છે ! એ લોકો સાથે જેઓ તૈયાર થયા એવા દિલીપભાઈ, વાસુભાઈની આખી પેઢી હોમાઈ ગઈ છે. આરોડ અહીંયાં સરસ લાગે છે, ગમે એટલો વરસાદ પડે, પાણી જાય પણ ખરબચડો ના થાય, કારણ કે એનું ફાઉન્ડેશન ઘણા પથ્થરોથી કરેલું છે એટલે ઉપરના રસ્તાને કાંઈ ના થાય. એમ, અમારા અનુપમ મિશનના ફાઉન્ડેશનમાં અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ, રતિભાઈ, વી.એસ. અને અમારી સંતોની આખી ટીમ હોમાઈ ગઈ છે તેથી સૌંવિડ ફાઉન્ડેશન છે. એક એક દીકરાઓને તમે જુઓ તો ખરેખર ટેલેન્ટેડ દીકરાઓ છે. આ બધા દીકરાઓ શાંતિભાઈ, અશ્વિનભાઈના અસાધારણ હેત-પ્રેમમાં ઝબોળાયેલા હતા ને બધા સંતોનું ગાઈડન્સ મળ્યું, એમની સાથે સેવામાં તો હતા જ તો એમની સેવાના પ્રભાવથી છોકરાઓ હસતા રમતા સાધુ થઈ ગયા છે. નિર્મળ સ્વામીજીએ વાત કરી કે, નવા સાધુ બનાવવાનો યોગીબાપાને ખૂબ આનંદ; કારણ કે, ત્યારે નવો આદર હતો. એ યોગીબાપાના સંકલ્પથી, તેઓના આશીર્વાદથી-યોગીબાપાની ઈચ્છા હતી એનું આ પરિણામ છે. એમનો સંકલ્પ કામ કરે છે, એ સંકલ્પમાં આપણે આવી ગયાએ આપણા માટે બહુમોટી વાત છે !

૧૯૬૬માં બોચાસણમાં જ્યારે વિમુખનો ઠરાવ પાસ થયો ત્યારે અમે છાત્રાલયમાં રહેતા હતા. યોગીબાપાએ જ કહ્યું કે, ‘પ્રમુખ સ્વામીની આજ્ઞા હોય એમ કરજો.’ પ્રમુખ સ્વામીજીએ કહ્યું કે, ‘તમે દાદુભાઈ સાથે બધા

જોડાયેલા છો, દાદુકાકાની આજ્ઞામાં રહેવાનું યોગીબાપાએ કહ્યું છે તો છાત્રાલય છોડી દાદુકાકા સાથે સત્સંગમાં રહો.’ અમે છાત્રાલય છોડ્યું પછી ભાડાનાં મકાનોમાં રહેતા હતા. ૧૯૬૭માં ‘શ્રીજી કોલોની’માં રહેવા આવ્યા. પપ્પાજીની આજ્ઞાથી સાંજે ‘પ્રભુકૃપા’માં અમે સભામાં જતા. પણ પહેલેથી અમે ગુરુવારની યુવકોની સભા કરતા હતા એટલે પપ્પાજીએ કહ્યું કે, ‘તમે યુવકોની ગુરુવારની સભા ચાલુ રાખો.’ એટલે ‘શ્રીજી કોલોની’માં અમે સાત-આઠ યુવકો ગુરુવારની સભા કરતા.

એક ગુરુવારે અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ, રતિભાઈ, સનંદભાઈ, વી.એસ. ને અમે બધા ‘શ્રીજી કોલોની’ની એક રૂમમાં સભા કરતા હતા. દાદુકાકા મુંબઈથી વલ્લભવિદ્યાનગર આવેલા. દાદુકાકાએ પપ્પાજીને પૂછ્યું કે, ‘જશભાઈ ને યુવકો નથી આવ્યા આજે ?’ ત્યારે પપ્પાજી કહે, ‘આજે ગુરુવારની સભા છે એટલે તેઓ ‘શ્રીજી કોલોની’માં સભા કરતા હશે.’ એટલે દાદુકાકા પપ્પાજીને કહે, ‘ચાલો, આપણે ગુરુવારની સભામાં જઈએ, તમે પણ સાથે ચાલો.’ કાકાજી સાથે સોનાબાએ ગુલાબનાં ફૂલ મોકલાવેલાં કે, ‘આ ફૂલ લઈ જાવ ને છોકરાઓને આપજો.’ કાકાજી અને પપ્પાજીએ અમારી સભામાં આવીને સરપ્રાઈઝ આપી. શાંતિભાઈએ તરત આસનો કરી દીધાં ત્યાં તેઓ બેઠા. પછી કાકાજી બોલ્યા, ‘આજે ગુરુવારની સભા છે તે બરોબર છે, પણ આજે પોષીપૂનમ છે ! આજે મહારાજે ગુણાતીતને ડભાણમાં દીક્ષા આપેલી એ મંગલકારી દિવસ છે.’ તે દિવસે ૧૯૬૭ની પોષીપૂનમ હતી.

૧૪ મે ૧૯૬૬ના દિવસે સવારે ૫:૦૦ વાગ્યે યોગીબાપાએ મને શાહીબાગ મંદિરે બોલાવીને કહ્યું કે, ‘તમારે સંસારમાં જવાનું નથી. તમને સાધુ બનાવવા છે પણ ભગવાં કપડાંમાં નહીં, આ જ કપડે સાધુ રાખવા છે ને તમારું હૃદય ભગવું કરવું છે.’ આપણને તો કલ્પનાય નહીં કે ખળભળાટ થશે ને વિમુખ પ્રકરણ થશે. બાપાએ કહ્યું એ અમે માન્યું ને અમે ઘર છોડ્યું, છાત્રાલય છોડ્યું, અને સંસ્થામાંથી પણ નીકળી ગયા. એટલે આખો વ્રતધારી સંતોનો જે ઢાંચો છે એનું પ્રોપર ગાઈડન્સ છે એ દાદુકાકાએ ત્યારે આપ્યું. દાદુકાકાએ કહ્યું કે, ‘આમેય આપણે ભગવાં કપડાં નથી પહેરવાનાં, આ કપડે

સાધુ રહેવાનું છે, તો પછી આજે ગુણાતીતના દીક્ષાદિને ઓફિશિયલી વ્રત લઈએ કે, ભગવાનને સમર્પિત થવું છે ને ભગવાનના કાર્ય સિવાય બીજું કંઈ કરવું નથી; એવું પ્રતિજ્ઞારૂપી વ્રત લઈએ.’ અને ત્યારે પપ્પાજીએ વ્રત લખ્યું અને પછી અમે નવ-દસ જણ હતા એ બધાને પાણી આપીને વ્રત લેવડાવ્યું. એ વ્રત લીધાને આવતી પોષીપૂનમે સાઠ વર્ષ પૂરાં થશે. એના હીરકજયંતીના વર્ષમાં આ ૧૫ યુવાનોએ દીક્ષા લીધી એ બહુ મોટું કામ કર્યું છે.

બાપાનો સંકલ્પ હતો. છાત્રાલયના પાયા ખોદતી વખતે મારો હાથ પકડીને યોગીજી મહારાજ બોલેલા કે, ‘આપણે તો શાસ્ત્રીજી મહારાજે શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસના માટે જે જીવન લોમ્પું છે એ શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમની ઉપાસનાનો ગોકીરો થાય એવું ગુરુભક્તિ અર્થે જ જીવન જીવવું છે.’ યોગીબાપાએ એ આદેશ આપ્યો હતો એટલે શ્રી અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાનો ગોકીરો કરવો એ આપણું તો મિશન છે. અક્ષરરૂપ થાય તો જ પુરુષોત્તમની સેવાનો અધિકાર પ્રાપ્ત થાય. ગુણાતીતભાવને પામે તો જ ચોવીસ કલાક ને બારેય મહિના અક્ષરધામનાં સુખ, શાંતિ ને આનંદ મળે. એવા અક્ષરરૂપ થવું કેવી રીતે ? તો અક્ષરરૂપ થયેલા સાધુમાં જોડાવાથી, બે હાથ જોડી એમની આજ્ઞા પાળવાથી અને કોઈની આઘીપાછી કર્યા વગર ભગવાનના ભક્તોની પ્રભુના ભાવથી સેવા કરવાથી પ્રભુ પ્રસન્ન થાય તો જ અક્ષરરૂપ થવાય. માટે અક્ષરરૂપ થયેલા સાધુમાં જોડાવું અનિવાર્ય છે. અને એ અનિવાર્યતાનું સિમ્બોલિક દર્શન થાય એટલે શાસ્ત્રીજી મહારાજે અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસનાનાં મંદિરોની રચના કરી કે, અક્ષરપુરુષોત્તમ ઉપાસના માટે મંદિરો અનિવાર્ય છે, સનાતન છે.

આપણે માનવદેહ ધારણ કર્યો છે તે પાંચ-પચાસ વરસ પછી તો આપણે હોઈશું નહીં, પણ આ અક્ષરપુરુષોત્તમની મૂર્તિઓ, આ અક્ષરરૂપ મંદિરો સનાતન છે અને ઉપાસના સનાતન રહેવાની છે. એ ઉપાસનામાં આપણે જોડાવું છે. એ ઉપાસનામાં જોડાવા કામ એક જ કરવાનું હું સંતોને પણ કહું છું કે, આપણે ગમે તેવા છીએ પણ ભગવાને આપણો સ્વીકાર કર્યો છે. અશ્વિનભાઈ, શાંતિભાઈ, રતિભાઈ, સનંદભાઈ, વી.એસ. પૂનમભાઈ, હર્ષદભાઈ ને બધાને ભેગા કરીને યોગીજી મહારાજે સ્વભાવ, પ્રકૃતિ, દોષ

જોયા વગર, પ્રવૃત્તિમાં જોડી, સાક્ષસૂથરા કરી અને સરસ ગુણાતીતભાવને પામેલા સાધુ તરીકે આપણને ભેટ આપી ! જેઓએ તેમને આવા બનાવ્યા તેઓ જ આપણને પણ એવા બનાવશે એટલે નિશ્ચિંત રહેજો.

બીજાના દોષ નહીં જોવાના એમ પોતાના મુંઝાવે એવા દોષ સામુંય નહીં જોવાનું. જોવાનું મન થાય તો ભગવાન સામે જોજો, મોટા પુરુષ સામે જોજો. કંઈ પ્રવૃત્તિ કરવાનું મન થાય તો ભગવાન રાજી થાય તેવી પ્રવૃત્તિ કર્યા કરજો. અને કંઈ મૂંઝવણ થાય તો સ્વાધ્યાય કરજો, ધૂન કરજો, ભજન કરજો પણ મુંઝાવાનું નહીં. અખંડ ભગવાન મળ્યા પછી આપણને શી ચિંતા ? યોગીબાપા કહેતા કે, ‘સાધુ થયા પછી આગળ-પાછળ કંઈ ઉલાળ-ધરાળ જ નહીં.’ અને તમે યુવાન છો, શક્તિથી ઊભરાતા છો, શક્તિશાળી છો એનો કુલકલેજ ઉપયોગ ગુરુની આજ્ઞા પાળવામાં કરજો. સદ્ગુરુ સંતોને વિશે અને આ સંતો જે હોમાયા છે એ સંતોનો રિસ્પેક્ટ રાખજો. કદાચ કોઈ તમને વઢી જાય તો સામે કંઈ કહેવાનું નહીં, પણ, માન-ટળે ભાવે તમારે કહેવું, ‘હા બાપા, તમારી દષ્ટિ છે તો સારું થઈ જવાનું છે.’ પણ, મોટેરા સંતો પ્રત્યે કે ભક્તો પ્રત્યે દાસભાવ રાખજો. નમતા રહીશું, ખમતા રહીશું તો પ્રભુને ગમતા રહીશું તો બધી અંદરની સફાઈ કરનારા તો ભગવાન છે. હું ને તમે કરવા જઈશું તો કશું થશે નહીં. આપણને તો ખબર જ નથી પડતી કે, આપણામાં શું ખરાબી છે ? પણ ભગવાનને ખબર છે, તો ભગવાનની અંતરની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત થશે તો જ હઠ, માન, ઈર્ષ્યાના ભાવથી ઉપર ઊઠી, કામ-ક્રોધાદિક દોષ રહિત થઈશું.

તો આપણા જીવનનો ગોલ એક જ હોવો જોઈએ-મારા ઈષ્ટદેવ શ્રી સ્વામિનારાયણ ભગવાન અને મારા ગુરુ એ બેની પ્રસન્નતા પ્રાપ્ત કરવી એ જ આપણા જીવનનું ધ્યેય છે ! એટલે એમની આજ્ઞામાં, ભક્તોમાં નિર્દોષભાવ, ધૂન-ભજન-પ્રાર્થનાનું બળ લઈ મંડ્યા કરીશું તો ભગવા હૃદયની સાધુતા પ્રાપ્ત થશે અને ઉપર-નીચેથી ખંખેરશે તો પણ સ્વામિનારાયણ... સ્વામિનારાયણ... સિવાય કશું ના નીકળે એવા આસક્તિ રહિત બનાવી દેશે.

સહજાનંદ સ્વામી મહારાજની જય !

(વ્રતધારી સંતોની અનુપમ વ્રતધારણ સભામાં આશીર્વાદન)

જોવાનું મન થાય તો ભગવાન સામે જોજો, મોટા પુરુષ સામે જોજો. કંઈ પ્રવૃત્તિ કરવાનું મન થાય તો ભગવાન રાજી થાય તેવી પ્રવૃત્તિ કર્યા કરજો. અને કંઈ મૂંઝવણ થાય તો સ્વાધ્યાય કરજો, ધૂન કરજો. ભજન કરજો

